

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 19. Parisinæ Facultatis Theologicæ censura in librum, cui titulus:
Civitatis Mystica V. Mariæ de Agreda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

cerfivit, & horum quidem, eo quod Sæc. XVII.
 illos tanquam homines nullius aucto- A. C. 1696.
 ritatis, charitatisque, ac veluti teme-
 rarios aliorum Judices notasset, Janse-
 nistis vero displicuit, quod ut Archi-
 episcopus Parisiensis sese Jansenii ho-
 stem declararit, cum tamen ut Epi-
 scopus Catalaunensis Quesnelli *reflexio-
 nes morales*, subtilissimum Jansenianæ
 doctrinæ succum, non sine vastis laudum
 encomiis anno priori approbarit: unde
 haud mirum, quod tam hi, quam illi vindi-
 ctam contra Archiepiscopum sumere me-
 ditarentur. Ceterum hic idem liber anno
 sequenti die octava Maji a Romanis Cen-
 soribus inter libros proscriptos per Sa-
 cræ Inquisitionis decretum recensitu-
 tus est.

§. XIX.

*Parisiæ Facultatis Theologicæ cen-
 sura in librum, cui titulus Civitas
 Mystica V. Mariæ de Agreda.*

Prodiit anno hujus sæculi septuagesi-
 mo in Hispania liber quidam, cui Argentre
 titulus, *Mystica civitas Dei seu Historiæ* Coll. Jud.
Divina, & vita Virginis Matris Dei. pag. 150.
 Hanc Maria a Jesu Abbatissa Monaste- Observ.
 rii Immaculatæ Conceptionis in urbe P. Amort
 Agredana Provinciæ Brugensis Ord. Myst. Civ.
 S. Francisci ex repetito, ut credebat vind. P.
 ipsa, Gonzalez.

Sæc. XVII. ipsa, Dei ac Magnæ Cælorum Reginæ
 A. C. 1696 mandato anno hujus sæculi trigesimo
 septimo conscribere cæpit, postquam
 vero hoc opus perfecerat, ex sui Con-
 fessarii consilio illud unacum aliis suis
 scriptis flammis tradidit: propterea au-
 tem a Superioribus suis objurgata,
 eorum, imo sua opinione rursus Dei
 & B. V. jussu die octava Decembris
 Anno 1655. hanc Historiam conscribe-
 re auspicata est: Vitam hujus fa-
 mulæ Dei, ejusque heroicas virtutes
 Sacra Rituum Congregatio jam dudum
 examini subjecit: & si quid ejus Bea-
 tificationem moratur, ad innumeras
 pene visiones, & revelationes, quæ in
 hoc libro recensentur, restringitur: an
 vero totius hujus posthumi partus, prout
 nunc exstat, non ipsa Virgo, sed ut pri-
 mo creditum, Placentiæ Episcopus
 quondam Franciscanus, vel alius subtilis
 quidam Scholæ Scotistæ Theologus
 fuerit Author & utrum in quibusdam
 visionibus nonnullæ illusiones phanta-
 siæ intervenerint, Ecclesiæ Romanæ ju-
 dicio lubenter relinquo, idque Historici
 sphæram excedere, haud ignoro. Inde
 vero haud levis exorta est controversia,
 quæ hodiedum propter Agredanum
 librum non infimi subsellii Viros exagi-
 tat, ac mystica Civitas ab aliis im-
 pugnata, ab aliis acriter defensa,
 varia

*Non nemo
 de nov.
 Evangel.
 Resp. Client.
 Mar.*

varia subiit fata, sat propitia in Hispa- Sæc. XVII.
 niis, ab Hispanis Lusitanis, & Braban- A. C. 1696.
 tinis approbatoribus munita: minus
 autem eidem favent judicia Germano-
 rum ac præcipue Gallorum; quampri-
 mum enim Pater Thomas Crossetus
 Franciscanus Massiliensis hoc thesauro
 Franciam locupletandi animo hunc li-
 brum ex Hispano idiomate in Gallicum
 transtulit, ac anno priori Massiliensibus
 literis excudi curavit, mox anno se-
 quenti Sorbonæ Syndicus primam hu-
 jus Versionis partem in pleno Docto-
 rum confesso denuntiavit. Igitur Fa-
 cultas Theologica quosdam deputavit
 Doctores: qui hanc Historiam maturo
 subjicerent examini, ac desuper in pro-
 ximis comitiis referrent, quo facto Sa-
 cra Facultas Theologica Parisiensis
 die decima septima Septembris hanc
 pronuntiavit censuram die prima Octo-
 bris ab octoginta quinque Doctoribus
 confirmatam.

„Cum in comitiis Ordinariis Sacræ
 „Facultatis Theologicæ Parisiensis, die
 „secunda Maij anno Domini 1696. ha-
 „bitis in Aula Sorbonæ, post solemne
 „Sacrum de sancto Spiritu, M. Claudius
 „le Feuvre. Doctor & Syndicus ejus-
 „dem Facultatis librum obtulisset evul-
 „gatum sub hoc titulo: *Mystica Civi-*
 „*tas Dei*, ut Facultas in eum animad-
 „Hist. Eccles. Tom. LXVI. Y ver-

Sæc. XVII. „verteret; selecti sunt quatuor ex Ma-
 A. C. 1696. „gistris ejusdem Ordinis, qui unacum
 „DD. Decano & Syndico diligenter le-
 „gerent, & examinarent prædictum
 „librum, & de eo ad proxima Comitia
 „generalia referrent. Quod cum illi
 „in variis confessibus privatis intra duos
 „menses habitis, magna & diuturna
 „conquisitione præstitissent; die secunda
 „Julii ejusdem anni, suffragiis consen-
 „tientibus, retulerunt, & exhibuerunt
 „Propositiones ex prædicto libro ex-
 „cerptas, quas Censura notandas exi-
 „stimarunt. Quibus auditis, & dato
 „omnibus & singulis Magistris illarum
 „Propositionum cum earum notis indi-
 „culo, assignata sunt Comitia generalia
 „ad diem 14. ejusdem mensis, in qui-
 „bus auditis iterum iisdem DD. Depu-
 „tatis, ac triginta duabus Congrega-
 „tionibus habitis, in quibus centum
 „quingenta duo Magistri dixerunt,
 „die tandem 17. Septembris ejusdem
 „anni, Sacra Facultas, conclusionem
 „lata, prædictum librum damnandum
 „censuit, prout de facto damnavit.,

„Verum antequam propositionibus
 „exhibitis singulares notas apponat,
 „præmittendam censuit contestationem
 „publicam, qua profiteretur, se nihil
 „quidquam, ferenda censura imminu-
 „tum velle de vero, & legitimo cultu,
 „quem

„quem Sanctissimæ Deiparæ exhiben- Sæc. XVII.
 „dum præscribit Catholica per orbem A. C. 1696.
 „Ecclesia, cujus quidem honoris vin-
 „dicem se præ ceteris præbuit hætenus,
 „& qualibet occasione data præstituram
 „se spondet.,,

„Declarat itaque, se Sanctissimam
 „Virginem Mariam, ut vere & proprie
 „veri Dei Matrem venerari & magnifi-
 „care, eamque universa visibili & in-
 „visibili creatura superiorem reputare,
 „ut loquitur Sanctus Germanus Pa-
 „triarcha Constantinopolitanus. Te-
 „nere se etiam cum Ecclesia, BB. Vir-
 „ginem speciali Dei privilegio immu-
 „nem fuisse a peccatis omnibus, etiam
 „venialibus; eamque cum sancto Proclo
 „tanquam penetrabile innocentiae Sacra-
 „rium venerari. Se quoque confiteri,
 „illam esse Matrem Dei simul & Virgi-
 „nem: ac proinde detestari hæreses
 „Nestorii, Ebionis, Joviniani, Helvidii.
 „Agnoscere cum sancto Irenæo Advo-
 „catam; cum sancto Basilio Seleuciensi,
 „aliisque Patribus Mediatricem; tum
 „pro materna, qua Salutis nostræ ne-
 „gotium apud filium pertractat chari-
 „tate, tum pro summa, qua apud ipsum
 „pollet, gratia, ejusque ut dignitatem
 „supra Sanctos omnes prædicat, &
 „suscipit, ita & potentiori ejus inter-
 „cessioni, & tutelæ præcipue confidere.

Y 2

„Sta

Sæc. XVII., „Stare se determinationi Majorum suo-
 A. C. 1696. „rum de conceptione immaculatæ Vir-
 „ginis Mariæ; videlicet, quod in sua
 „conceptione præservata fuerit ab origi-
 „nali labe. Sentire se denique cum
 „veteri Liturgia Gallicana, eam in Cæ-
 „lum post mortem cum corpore & ani-
 „ma fuisse translata. „

„Verum cum Sanctissima Virgo falso
 „non egeat honore, veris cumulata ho-
 „norum titulis, & infulis dignitatum,
 „ut docet sanctus Bernardus, immo-
 „deratum, superstitiosum, commenti-
 „tium cultum plane non admittit Sacra
 „Facultas; siquidem non est hoc Vir-
 „ginem honorare, sed honori ejus de-
 „trahere, ut idem sanctus Bernardus
 „loquitur. Inde observabat olim sa-
 „pienter sanctus Epiphanius: par. &
 „idem ex ambabus hæresibus detri-
 „mentum accidere, cum alii Sacro-
 „sanctæ Virginis dignitatem elevent,
 „alii præter modum & rationem attol-
 „lant. Recte autem ad propositum ad-
 „dit idem Epiphanius, posterius dogma
 „(eorum scilicet, qui Virginis digni-
 „tatem præter modum attollunt) vix
 „alios Authores, ac Patronos habere,
 „quam Mulieres; mirum enim est, quan-
 „tum hoc in genere in prædicto libro,
 „cujus una versio Gallicana facultati
 „exhibita est, excefferit & aberraverit
 „Mu

„Mulier illa, quæ historiam texuit vitæ Sæc. XVII.
 „BB. Virginis tam absconam certe, quam A. C. 1696.
 „inauditam, quamque, dum a Deo sibi
 „revelatam asserit, si non intendit il-
 „ludere legentibus, ipsa profecto ma-
 „nifeste illuditur, ubi fabulas, nugas,
 „commenta, & errores, quorum Deus
 „Author esse non potest, pro mysteriis
 „divinitus revelatis obtrudit, & velut
 „veritates constantes universis pro-
 „ponit. „

„Ad hæc advertens Sacra Facultas
 „de excerptis propositionibus, deque
 „ipso libro, ut Gallice traditus est, sic
 „tandem pronuntiavit. „

Postea Facultas ex hoc libro retu-
 lit propositiones censura dignas, &
 quidem :

I. „Amore paterno (sic Deum lo-
 „quentem inducit libri Author) tunc
 „misi Filium meum in salutem æter-
 „nam, & remedium naturæ humanæ
 „ nunc, ut hominibus novam
 „gratiam facerem, tempus proprium
 „advenit, in quo misericordiam & au-
 „rum meum luculentius comprobabo,
 „nunc, ubi mundus pervenit ad ne-
 „quissimum sæculum, quod fluxit ab
 „incarnatione Verbi, ostendam poten-
 „tiæ meæ miracula, quæ operatus sum
 „in Matre Filii mei, quæ hucusque

Y 3

„ex

Sæc. XVII. „ex arcanis meis judiciis occultata per
A. C. 1696. „manserunt. „

Censura. Si intendat Author in prædictis propositionibus, mysteria de Sanctissima Virgine sibi (ut ait) recens revelata, comparare, & præferre mysterio Incarnationis Verbi, & in illis majorem Dei misericordiam, quam in isto eluxisse; amoremque ejus magis operativum fuisse: Hæc doctrina falsa est, temeraria, scandalosa, & impia.

Si vero tantum intendat gratiam, & beneficium prædictorum mysteriorum sibi (ut ait) recens revelatorum præferri debere omnibus gratiis, & beneficiis, quæ Deus a tempore Incarnationis hominibus contulit: Hæc doctrina falsa est, temeraria, & scandalosa.

II. „In primitiva Ecclesia hæc mysteria non revelavi, quia tunc stabilendi erant articuli de Christo, nec erat Religio pluribus implicanda difficultatibus, hinc Verbum Incarnatum ad discipulos suos dixit: *plura habeo vobis dicere, sed non potestis modo portare . . .* Describe igitur pro viribus tuis, hanc civitatem Dei: Volo enim, ut hæc vitæ illius descriptio non habeatur pro opinione, aut meditatione, sed pro certa veritate. Hæc Deum ad hanc Monialem dixisse, scribit Author. „

Cen-

Censura. *Hæ propositiones, quibus Sæc. XVII. A. C. 1696.*
Author asserit, veritates sibi fuisse revela-
tas, ipsis prioribus Ecclesiæ sæculis in-
cognitas, imo & de ipsarum numero, quas
Apostoli ipsi portare non poterant, easque
tanquam constantes & infallibiles fidelibus
proponit: falsæ sunt, temerariæ, scanda-
losæ, fanaticis & hæreticis favent, ad om-
nes novitates viam aperiunt, & Ecclesiæ
Authoritati derogant, ad quam pertinet,
fidelibus proponere veritates, tanquam con-
stantes, & infallibiles, ex verbo Dei scri-
pto, vel non scripto per Apostolos ad nos
transmisso.

III. „Et nos, Dei spiritus adoramus
 „& honoramus Beatam hanc fæmi-
 „nam &c.„

Censura. *Licet adorationis nomen æqui-*
voce sumatur, & aliquando in scripturis
& nonnullis Patribus in honore Creaturis
debito usurpetur, tamen cum ex Ecclesiæ
usu terminus ille usurpari debeat ad signi-
ficandum supremum cultum soli Deo debi-
tum, nec possit sine periculo scandali Crea-
turis communicari: Hæ propositiones, qua-
tenus eodem adorationis termino cultum ex-
primunt exhibitum, vel exhibendum beatif-
simæ Virgini, qui ipsi Deo exhibitus ab
Authore exprimitur; scandalosæ sunt, &
in errorem inducentes. Quatenus autem
dicunt Sanctissimam Virginem adoratum ab
Angelis, statim ut ipsi creati sunt, &

Sæc. XVII. *statim, atque ipsa orta est, tum etiam ad-*
A. C. 1696. ratam in throno Altissimi, respectiue teme-
rariæ sunt, & falsæ.

IV. „Tum (scilicet ante Incarnatio-
 „nem Verbi) Verbum prima vice no-
 „mine Humanitatis coram Divinitatis
 throno intercessit. „

Censura. Hæc propositio male sonat in
fide, & injuriosa est Divinitati Verbi.

V. Notavit Facultas propositiones
 quinque ex Pag. 204. 229. 231. 232.
 eas vero esse *propositiones castarum au-*
rium offensivas censuit.

VI. „Descendit B. V. ornata & locu-
 „pletata pro Deo, qui ei dedit omne,
 „quod voluit dare; voluit autem dare
 „omne id, quod potuit, & potuit dare
 „omne id, quod non fuit esse Divinum. „

Censura. Cum ea dona Deus beatissimæ
Virgini contulerit, quæ secundum ordinem
sapientie suce ipsi conferri decebat; & in
Evangelio manifestum sit, Deum non om-
nia ei contulisse, quæ conferre potuit: Hæc
propositio falsa est, temeraria, & Evan-
gelicæ doctrinæ contraria.

VII. „Declaro sæpius & veritatis, &
 „illustrationis vi impulsa, omnia privi-
 „legia, gratias, prærogativas & favo-
 „res & dona B. V. etiam dignitatem
 „Matris Dei dependere, ac ducere ori-
 „ginem ex eo, quod fuerit immaculata
 „& plena gratia in Conceptione, ita
 „ut

„ut in defectu hujus privilegii reliqua
 „omnia forent defectuosa, ac superbum
 „ædificium sine fundamento.„

Sæc. XVII.
 A. C. 1696.

Censura. *Quamvis Facultas Theologiæ
 Parisiensis tenuerit, & teneat, Sanctissi-
 mam Virginem fuisse in sua conceptione a
 labe Originalis peccati præservatam; ta-
 men hæc doctrina, quæ dogmata de sanctis-
 sima Virgine ad fidem pertinentia, ut Dei
 Maternitatem, & perpetuam Virginita-
 tem, pendere asserit a sententia, quæ de
 fide Catholica non est, & ita pendere, ut
 alioqui fundamentum solidum non haberent:
 falsa est, temeraria, & fidem in Conciliis
 stabilitam infirmans.*

VIII. „Hic amor eluxit magis in
 „nocte, quam Sanctissimi sui Filii mors
 „caussavit toti Ecclesiæ, cujus regimen
 „ab initio Legis Evangelicæ huic ma-
 „gnæ Reginæ tribuitur.„

Censura. *Hæc propositio, quæ tribuit
 Sanctissimæ Virgini regimen Ecclesiæ, falsa
 est, temeraria, & erronea.*

IX. „Ipsa de semetipsa dicit: Per
 „me Reges regnant, & potentes &c.„

Censura. *Cum perspicuum sit verba ca-
 pitis octavi Proverbiorum de sola Sapien-
 tia increata, vel incarnata, juxta SS. Pa-
 trum unanimem consensum ad literam esse
 intelligenda; & declaraverit Author in
 Libro, pag. 61. Deum ad literam in eo
 capite de verbo incarnato, & sanctissima
 Y 5 ejus*

Sæc. XVII. *ejus Matre, locutum fuisse: Hæc propositio, quæ inducit sanctissimam Virginem dicentem de se, quod ipsa dixerit Proverborum octavo: Per me Reges regnant, &c. falsa est, & temeraria.*

X. „Beata Virgo sæpius in corpore „& anima ab innumeris Angelis ad Cælum Empireum fuit elevata; Angeli „educarunt illam inter brachia S. Annæ, novamque ac solemnem processionem instituerunt. „

Censura. *Hæc propositiones falsæ sunt, temerariæ, & Contrariæ verbo Dei. Joannis cap. 14. v. 2. Vado parare vobis locum. Ad Hebræos 6. N. 19. & 20. Spem habemus incedentem usque ad interiora Velaminis, ubi Præcursor pro nobis introivit Jesus, & cap. 10. N. 19. Habentes fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam.*

XI. „Partus S. Annæ fuit adeo purus, qualis decebat puritatem filiæ, „ac licet alia non indignisset puritate, „satisfecit tamen legi communi. „

Censura. *Hæc propositio falsa est, temeraria, & verbo Dei contraria.*

XII. „Omni modo est Mater Misericordix, & Mediatrix gratiæ.

Censura. *Licet Sanctissima Virgo præ omnibus Sanctis mediatrix sit per intercessionem: Hæc tamen propositio, quatenus*

nus asserit illam esse omnibus modis me-
 diatricem, falsa est, erronea, & Christo,
 qui solus Redemptor ac Salvator noster est,
 & unus per redemptionem Mediator, in-
 juriosa.

Sæc. XVII.
 A. C. 1696.

XIII. „Si homines viderent charita-
 tem B. V. forent æternum Beati, &
 omnes, qui ad Dei cognitionem per-
 venerunt, iter calcarunt in lumine
 sanctæ hujus civitatis, hinc S. Joan-
 nes dicit: *Nationes ambulabunt in lu-
 mine ejus.* „

Censura. *Hæc propositio, quæ Sanctis-
 simæ Deiparæ tribuit, quod soli Verbo
 competit falsa est, scandalosa, & erronea.*

XIV. „Tota prima hebdomada, qua
 creatus est mundus, lucifer & ejus
 Angeli laborabant in excogitandis sce-
 leribus perpetrandis contra Christum,
 ejusque Matrem . . . quamprimum
 autem in inferno fuerant, Lucifer col-
 legit Concilium plenarium omnium
 dæmonum, & cum iis deliberavit us-
 que ad diem Jovis. . . . Deus Chri-
 stum, ejusque Matrem voluit esse o-
 pera perfectissimæ suæ sapientiæ &
 omnipotentæ, ad quorum similitudi-
 nem decrevit formare reliquum ge-
 nus humanum . . . nisi SS. Joachim
 & Anna emisissent votum, quod pro-
 lem, si quam suscepturi essent, Deo
 in Templo offerre velint, non obtuis-
 sent,

Sæc. XVII. „sent, nisi invitī, & hoc propter ma-
 A. C. 1696. „gnum amorem erga Filiam suam, . . .
 „S. Anna non manifestavit S. Joachi-
 „mo, quod ejus Filia sit futura Mater
 „Dei Deus constituit nongentos
 „Angelos pro custodia B. V. ex singu-
 „lis novem Choris Angelos centum,
 „item constituit alios duodecim, qui
 „corporaliter & visibiliter signa re-
 „demptionis præferentes eidem ser-
 „virent. Præterea constituit Deus
 „octodecim sublimiores Angelos, qui
 „servirent tanquam Tabellarii, item
 „alios septuaginta Seraphinos pro con-
 „versatione &c.,

*Censura. Hæc omnes propositiones re-
 spectively temerariæ sunt, & contra Eccle-
 siasticæ Regulæ modestiam assertæ; plera-
 que fabulas, & somnia Apocryphorum re-
 dolent, & religionem Catholicam impio-
 rum, & hæreticorum contemptui exponunt.*

*Cæterum non intendit sacra Facultas
 alia multa, quæ in dicto Libro continen-
 tur, approbare, & præcipue ea loca, in
 quibus sacre Scripturæ testimoniis ad pri-
 vatum sensum Author passim abutitur, sicut
 nec ea, in quibus opiniones mere scholasti-
 cas a Deo revelatas asserit, & ut tales
 omnibus proponit.*

Quamprimum hæc censura prodiit,
 prodiere etiam Agrediani pugiles; præ-
 primis enim Parisiis horum quidam
 mox

mox anno sequenti libellum *de Caussa Mariae de Agreda, & de dolis, quibus ejus condemnatio in Sorbona fuit extorta edidit,* Sæc. XVII.
A. C. 1696.
 ac Parisienses Doctores, qui hanc censuram tulerunt, animas venales appellavit. In Hispaniis vero Tolosana Universitas & doctissimus Cardinalis de Aguirre edito singulari scripto hanc censuram impugnasse dicitur: Ipsa etiam Parisiensis censura, facta per Agredianos appellatione, ad altius Tribunal fuit devoluta, primitus tamen ab Innocentio XI. Agredanæ revelationes in Congregatione S. Officii fuerunt examini subjectæ, ac postea Romæ decreto S. Congregationis judicio anno hujus sæculi octogesimo primo proscriptæ sunt, quæ enim re ipsa a Deo Servis suis revelantur, semper sunt scientiæ, ac res, quæ vel ad proprium talis piæ animæ profectum, vel ad communem Ecclesiæ utilitatem pro firmanda fide, morumque sanctitate tendunt, non autem ad illius, qui revelatione honoratur, intellectum subtilitatibus mere scholasticis, & vix non profanis excolendum; quid autem ad Monialis sanctitatem & profectum vel communem Ecclesiæ utilitatem confert, scire, quem locum in ideis & Decretis Divinis habuerit Christus & B. V. vel quænam opinio circa adventum Christi, si Adam non peccasset,

casset,

Sæc. XVII. castet, sit vera, aut an in libro Numerorum contineantur necessaria ad Arithmeticam, vel quot Angelos B. V. ad sui custodiam habuerit, an Deus majorem in efformando corpusculo B. V. quam in creatione cæli & terræ curam habuerit, qua die anima corpori huic fuerit infusa, quando B. V. cæperit post nativitatem loqui, an habuerit scientiam militarem, & notitiam stellarum, an tres Reges fuerint docti, & nati ex Persia, Arabia, & Saba, an Herodes minorem poenam patiatur, quam pateretur, si Jesus pro eo non orasset &c.

Nihilominus tamen instantibus libri Agrediani fautoribus Hispaniæ Rex datus ad Benedictum XIII. literis tantum impetravit, ut præfati decreti executio suspenderetur, totaque causa a S. Officii Congregatione advocata, peculiari Congregationi SS. Rituum ad examen committeretur: teste tamen Nicolao Ridolfi Congregationis Indicis Secretario ac postea S. Palatii Magistro, idem Benedictus Papa alio decreto testatus est, prius decretum clanculario ac fraudulenter fuisse extortum, proin proscriptionem revelationum Agredanarum in suo robore persistere: Hujus tamen Pontificii diplomatis promulgationem præpedivit, Patronorum multitudo ac potentia: Habetur quoque
Bossue-

Bossuetii Episcopi doctissimi libro cui Sæc. XVII.
 titulus: *traditio de novis Mysticis*, an- A. C. 1696.
 nexus tractatus, in quo celeberrimus
 hic Præsul eas revelationes rejicere
 videtur: novioribus etiam temporibus
 hæc revelationes impugnabat Clarif-
 simus D. Eusebius Amort Canonicus
 Regularis Lateranensis Polingæ in suo
 libro de revelationibus & visionibus,
 hunc refellere nitebatur Didacus Gon-
 zalez Mathæo Franciscanus, hancque
 in rem edidit mysticam suam Dei ci-
 vitem vindicatam, huic suppetias tu-
 lit P. Lendelinus Mayr itidem Franci-
 scanus atque Anti - Agredistam, qui
 se *Non neminem* vocabat, refutare ag-
 gressus est, quibus tamen præfatus D.
 P. Amort opposuit librum sub titulo:
Controversia de revelationibus Agredanis,
 ac postea *novam suam demonstrationem*
de falsitate revelationum &c. sub idem
 ferme tempus prodiit die quinta Se-
 ptembris Anno 1747. in eadem caussa
 iudicium S. Congregationis, ubi habe-
 tur: *ex hæctenus deductis non constare,*
prout oportet, in casu, & ad effectum,
de quo agitur, quod opus inscriptum My-
stica Civitas Dei, sit opus Ven. Servæ Dei
Sororis Mariæ a Jesu de Agreda; ex gra-
tia tamen speciali, Postulatoribus indulgeri,
ut in Caussa Beatificationis, ac Canonisa-
tionis ejusdem, ad ulteriora procedatur,
 ita

Sæc. XVII. *ita tamen, ut dubium super virtutibus non*
A. C. 1696. *absolvatur, nisi prævio iterato novo definitivo*
Decreto, aut a Nobis, aut a Nostris
Successoribus, præmissis uti supra respective
præmittendis edendo, in quo vel statuatur
opus prædictum non esse Servæ Dei, vel
constito esse opus ejusdem, definiatur, ni-
hil ibi vel in aliis operibus ejusdem Servæ Dei,
reperiri, quod sit contra fidem, bonos mo-
res, vel, quod sapiat doctrinam aliquam
novam, & peregrinam, atque a communi
sensu Ecclesiæ, & consuetudine alienam,
juxta præscripta in Decretis Urbani VIII.

Hæret adhuc dum hæc caussa Romæ in Sacra Rituum Congregatione, cujus nec judicium prævertere, nec Sanctitati hujus Virginis derogare, vel doctrinæ suæ censuram ferre, Decretis Urbani VIII. & Innocentii XI. PP. obtemperans, intendo: Ceterum has revelationes impugnantium & defendentium nondum deferbuit animositas; in hoc enim bella profana ab Ecclesiasticis differre videntur, quod illa tandem pace finiantur, hæc tamen perennia sint, nisi litigantes partes aut Ecclesiæ gladio, vel imposito silentio conterrantur.